

Vroeg voorjaar in Spaarnwoude 24 februari

Al vanaf de weg is duidelijk hoorbaar dat Hans en Lodewijk in de vogelhut bij de Spaarnwouderplas zitten, de conversatie gaat als gebruikelijk op luide toon. Isabelle en ik gaan de hut in en vallen met onze neus in de boter. Rechts voor de hut zit een mannetje Havik op het restant van een Meerkoet. De Havik heeft de Meerkoet zojuist geslagen in de grazende groep, plukte eerst systematisch veren en scheurde er stukken huid af, en zit nu rustig stukken vlees naar binnen te werken. De Havik is vrijwel beeldvullend in de telescoop te zien. Feloranje ogen, een markante wenkbrauwstreep. De vogel zit hoog op de krachtige gele poten, en heeft een brede broek. Blauwgrijze mantel, witte onderdelen met een fijne horizontale bandering. Opvallend zijn de gestreepte onderstaartveren.

Minutenlang trekt de Havik allerlei stukken vlees van de prooi, af en toe alert om zich heen kijkend. De hals was slank, maar de krop neemt zienderogen in omvang toe. We verbazen ons erover dat de vogel zoveel vlees naar binnen krijgt. Plots heeft de Havik genoeg en vliegt op richting noord, de volle krop is in vlucht duidelijk zichtbaar.

We blijven nog gezellig wat zitten. Hans en Lodewijk maken elkaar verbaal het leven zuur, wij doen daar uiteraard niet aan mee. Tussen een groep Kieviten zie ik een Goudplevier, volgens Lodewijk een Kramsvogel. Om dat te bewijzen vraagt Lodewijk of Hans het zoomoculair op Lodewijk's telescoop wil schroeven, wat Hans met zijn stevige knuisten niet lukt. Tot grote hilariteit van Lodewijk die daar dan weer de nodige opmerkingen over kan plaatsen.

Achter de plas zitten de Toendrarietganzen die al de hele winter door dit gebied rondzwerven. Er zijn twee Buizerden in de omgeving van de plas, waarvan er eentje de Meerkoet overneemt zodra de Havik uit beeld verdwijnt. Daardoor is ook deze Buizerd fantastisch te zien. In het licht is de gele snavelbasis opvallend, als een maïskorrel volgens Hans.

We verlaten Hans en Lodewijk en rijden door naar de Gruiters. Een prachtig voorjaarsplaatje in het mooie licht, onbewolkt, wind nauwelijks voelbaar uit NO en net boven het vriespunt. Op de verhogingen en in het water van het ondergelopen weiland staan groepen Kieviten, met daartussen een tachtigtal Grutto's, op de achtergrond de woonboten. Kieviten en Grutto's zijn nog niet lang geleden uit het zuiden gearriveerd en lijken rillerig en onwennig in het weiland te staan. Verder zien we enkele in dit licht scherp getekende Wintertalingen en Slobeenden, een stuk of zes Watersnippen en een Bontje.

We lopen door naar het fort waar we wel zes vrouwtjes en een mannetje Nonnetje zien, maar niet de twee IJsvogels die hier al een tijdje vertoeven. Volgens een bewoner van een woonboot ziet hij de IJsvogels al twee jaar, ook in mei. Een broedgeval van de IJsvogels is daar niet ondenkbaar, het biotoop lijkt geschikt. De bewoner ziet er verder met regelmaat een Roerdomp, mogelijk een van de vogels die deze winter bij de Houtrakkerbeemden wordt gezien.

Tot slot rijden we nog langs de Hekslootpolder waar twee Lepelaars zitten. Ook de velden in deze polders staan behoorlijk plasdras. Op de verhogingen foerageren enkele Waterpiepers met daartussen een Rouwkwikstaart. Al met al een prachtige voorjaarsdag, die motiveert tot meer bezoeken.

Berry van der Hoorn

FOKKE & SUKKE CULINAIR

FOKKE, ZEI U?
WAAR MOET IK DIE
VAN KENNEN?

